

KOMISIA EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV

Brusel, 11.7.2007
KOM(2007) 407 v konečnom znení

SPRÁVA KOMISIE

**o implementácii rámcového rozhodnutia Rady z 13. júna 2002 o európskom zatykači
a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi od roku 2005**

[SEK(2007) 979]

1. METÓDA

V súlade s článkom 34 rámcového rozhodnutia Rady z 13. júna 2002 o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi¹ Komisia predložila revidovanú správu, ktorou sa hodnotí uplatňovanie takéhoto aktu (ďalej len „rámcové rozhodnutie“) všetkými členskými štátmi.²

Druhá správa, ktorá sa tu predkladá, je odpoveďou na výzvu Rady pre spravodlivosť a vnútorné záležitosti z 2. júna 2005³ aktualizovať toto hodnotenie k 1. júnu 2007 v spojitosti s pristúpením Rumunska a Bulharska k Únii 1. januára 2007. Hodnotiace kritériá stanovené Komisiou na účely tejto správy sú na jednej strane všeobecnými kritériami, ktoré sa v súčasnosti bežne používajú na hodnotenie zavedenia rámcových rozhodnutí (užitočnosť, právna jasnosť a právna istota, plné uplatnenie, dodržanie lehoty transpozície)⁴, a na druhej strane ide o kritériá vlastné zatykaču, predovšetkým jeho právna podstata, účinnosť a rýchlosť.

Komisia sa na účely vypracovania tejto správy opiera najmä o nové vnútroštátne ustanovenia, ktoré uvádzajú do platnosti zatykač na základe textu oznámeného členskými štátmi, o vysvetlenia členských štátov vo vzťahu k prvej správe tak, ako sú uverejnené⁵, a o doplňujúce informácie poskytnuté Generálnym sekretariátom Rady, najmä odpovede uvedené v štatistických dotazníkoch zaslaných členským štátom prostredníctvom predsedníctva Rady⁶ a o hodnotiace správy vypracované a neklasifikované pre Belgicko⁷, Dánsko⁸ a Estónsko⁹. Komisia okrem toho udržiavala dvojstranný dialóg s vnútroštátnymi kontaktnými bodmi určenými na tento účel a zúčastňovala sa na dialógu medzi Európskym parlamentom a národnými parlamentmi na túto tému.¹⁰

2. HODNOTENIE

2.1. Zovšeobecnený postup napriek určitým počiatočným ťažkostiam s transpozíciou

Zatykač sa stretol s úspechom. Táto správa poukazuje na každoročne sa zvyšujúci význam jeho používania umožňujúci sudcom v praxi ľahko dosiahnuť odovzdanie v predpísaných lehotách, ktoré sú v porovnaní s klasickými postupmi vydávania (pozri 2.1.1) kratšie. Komisia však chce prostredníctvom správy upozorniť na ťažkosti spojené s transpozíciou, ktoré sa v roku 2005 podarilo prekonať a ktoré sú sčasti ústavného pôvodu (2.1.2).

¹ Ú. v. ES L 190, 18.7.2002, s. 1.

² KOM(2005) 63 a SEK(2005) 267 z 23. 2. 2005, revidované KOM(2006) 8 a SEK(2006) 79.

³ Tlačová správa Rady č. 8849/05, 3. 6. 2005, s. 10 a dokument č. 8842/1/05, 19. 5. 2005.

⁴ KOM(2001) 771 z 13. 12. 2001, § 1.2.2.

⁵ COPEN 118 z 2. 9. 2005.

⁶ COPEN 75 z 15. 4. 2005.

⁷ 16454/1/06 REV1 COPEN 128 z 3. januára 2007.

⁸ 13801/1/06 REV1 COPEN 106 zo 6. decembra 2006.

⁹ 5301/01/07 REV1 COPEN 6 z 20. februára 2007.

¹⁰ Odporúčanie Európskeho parlamentu Rade o hodnotení európskeho zatykácieho rozkazu, 2005/2175(INI), 15. 3. 2006.

2.1.1. Používanie európskeho zatykača, ktoré sa v súčasnosti v plnej miere uplatňuje v praxi

Celkový objem žiadostí vymenených medzi členskými štátmi sa výrazne zvýšil. Európsky zatykač teda nielenže takmer nahradil postup vydávania v rámci Európskej únie, ale jeho používanie je v súčasnosti vďaka jeho prednostiam oveľa viac rozšírené. Ojedinelé prípady jeho neuplatňovania súvisia predovšetkým s určitými obmedzeniami, ktoré sa vzťahujú na:

- Prechodné uplatňovanie európskeho zatykača (článok 32 / FR, IT a AT podali vhodné vyhlásenia, čo neplatí v prípade CZ, LU, SI). Článkom 30§1 talianskeho zákona sa však stanovuje, že ustanovenia tohto zákona sa uplatňujú iba na žiadosti o vykonanie európskych zatykačov vydaných a prijatých po dátume nadobudnutia jeho platnosti, t. j. 14. mája 2005, čo nie je v súlade s rámcovým rozhodnutím. Na druhej strane CZ a LU podali vyhlásenie, ktoré nie je v súlade s ustanoveniami článku 32 rámcového rozhodnutia, pokiaľ ide o európske zatykače, v spojitosti s ktorými sú CZ a LU vydávajúcimi a zároveň aj prijímajúcimi štátmi. V prípade CZ sa tento problém vyriešil prijatím zmeny a doplnenia transpozičného zákona, ktorý vstúpil do platnosti 1. júla 2006. CZ okrem toho v súčasnosti prijíma a vydáva zatykače z dôvodov, ktoré nastali pred 1. novembrom 2004, čo neplatí v prípade jeho štátnych príslušníkov. V prípade trestných činov spáchaných českými občanmi pred 1. novembrom 2004 nie je možné odovzdanie, pokiaľ sa na ne nevzťahuje Európsky dohovor o vydávaní a jeho dva protokoly, z 15. októbra 1975 a zo 17. marca 1978. V prípade trestných činov spáchaných českými občanmi po 1. novembri 2004 je odovzdávanie podmienené reciprocitou.
- Odovzdávanie svojich štátnych príslušníkov (článok 33/AT, ktoré v tomto zmysle predložilo Rade svoje vyhlásenie, ale aj DE počas časti roka 2005/2006 a CY a CZ, ktoré sú krajinami, ktoré povoľujú odovzdávanie svojich štátnych príslušníkov iba v prípade trestných činov spáchaných po 1. novembri 2004, ak ide o CZ a po 1. máji 2004, ak ide o CY). V prípade PL je odovzdávanie štátnych príslušníkov možné po zmene a doplnení zákona 7. novembra 2006, ale sústavne sa overuje dvojité trestnosť.

Napriek tomu, že chýba štatistický nástroj spoločný členskými štátmi, údaje poskytnuté týmito štátmi svedčia o zovšeobecnení postupu európskeho zatykača a umožňujú uvoľniť cestu všeobecným trendom, ktoré potvrdzujú účinnosť tohto postupu.

Z celkového počtu zatykačov za rok 2005 vydalo 23 členských štátov, ktoré oznámili príslušné údaje¹¹, takmer 6 900 zatykačov, čo je v porovnaní s rokom 2004 dvojnásobný počet. Vo viac ako 1 770 prípadoch viedli zatykače k lokalizovaniu a zatknutiu hľadanej osoby. Zatiaľ neoficiálne údaje za rok 2006 potvrdzujú túto zjavnú ročnú vzostupnú tendenciu.

Postúpenie zatykačov vykonal najmä Interpol (58 % celkového počtu vydaných zatykačov) a/alebo Schengenský informačný systém v 13 členských štátoch, ktoré k

¹¹ BE a DE nemohli oznámiť číselné údaje za rok 2005 (COPEN 52 9005/4/06 REV 4 z 30. 6. 2006 doplnený o REV 5 z 18. januára 2007).

nemu majú prístup (52 % toho istého celkového počtu). Vo zvyšných prípadoch sa európske zatykače jednoducho vymieňali najčastejšie priamo medzi zúčastnenými členskými štátmi.¹² Celkový objem prijatých európskych zatykačov oznámený 23 členskými štátmi je vyšší ako 8 500, čo je viac ako celkový objem odovzdaní, pretože európsky zatykač môže byť určený viacerým členským štátom.

V roku 2005 bolo v uvedených 23 členských štátoch zatknutých viac ako 1 770 osôb hľadaných na základe európskeho zatykača. Osemdesiatšesť percent z celkového počtu týchto zatknutí skutočne vyústilo do odovzdania vydávajúcemu členskému štátu 86 % (t. j. 1 532 odovzdaných osôb) (60 % v roku 2004). Z osôb odovzdaných v roku 2005 bola polovica odovzdaná s ich súhlasom (jedna tretina v roku 2004). Na druhej strane bola viac ako pätina osôb odovzdaných v Európskej únii v roku 2005 štátnymi príslušníkmi (alebo rezidentmi) členského štátu, ktorí súhlasili s odovzdaním, pričom v každom druhom prípade sa požadovala záruka v zmysle článku 5 ods. rámcového rozhodnutia.

Ostatné druhy záruk uplatniteľné v prípade rozsudku vydaným v neprítomnosti alebo doživotného trestu sa požadujú iba v zriedkavých prípadoch, s výnimkou členských krajín ako NL, ktoré o ne sústavne žiadajú, čo spôsobuje problémy vykonávajúcim krajinám.

Dostupné údaje za rok 2005 celkovo potvrdzujú, že na základe európskeho zatykača sa odovzdania uskutočňujú v oveľa kratších lehotách, ako v minulosti. Priemerná doba vybavenia žiadosti sa takto skrátla zo zhruba jedného roka pri starých postupoch vydávania na takmer 5 týždňov (presne 43 dní), alebo dokonca na 11 dní v častých prípadoch¹³, keď osoba súhlasí so svojim odovzdaním (v roku 2004 okolo 45 dní v prvom prípade a 15 dní v druhom). Tento príemer však nesmie zakrývať skutočnosť, že niektoré krajiny (IE a UK) majú lehoty na odovzдание oveľa dlhšie, než sú tieto priemerné lehoty, ktoré značne presahujú maximálne lehoty stanovené rámcovým rozhodnutím, nad čím Komisia vyjadruje svoje poľutovanie. V roku 2005 Komisia odhalila okolo 80 prípadov (t. j. takmer 5 % odovzdaní), kde nebola dodržaná 90-dňová lehota stanovená článkom 17 ods. 4 rámcového rozhodnutia. Komisia by chcela zdôrazniť, že aj keď niektoré krajiny systematicky oznamujú Eurojustu všetky prípady omeškania, nie je tomu tak v prípade všetkých krajín a úsilie v tomto smere by mali vynaložiť všetky členské krajiny.

Z praktického hľadiska platí, že hoci nástroj európskeho zatykača v prílohe rámcového rozhodnutia (článok 8) uspokojivo funguje v takmer všetkých členských štátoch, skúsenosti ukazujú, že rubriky týkajúce sa totožnosti osoby a opisu skutočností sa musia vyplniť s najväčšou starostlivosťou.¹⁴ Okrem iného treba poznamenať, že európska justičná sieť sprístupnila on-line informácie uľahčujúce identifikáciu príslušných vnútroštátnych súdnych orgánov (článok 10-1)¹⁵ a Eurojust uverejnil usmernenia na pomoc riešeniu súbehu žiadostí (článok 16-2).¹⁶

¹² Súčet číselných údajov 58 % a 52 % je vyšší ako 100 %, pretože ten istý zatykač sa môže zaslať viacerými kanálmi.

¹³ Štatistické údaje týkajúce sa IE (odpoveď na otázku 7.2 „jeden týždeň až jeden rok“) neboli zahrnuté (COPEN 52 REV 4 z 30. 6. 2006).

¹⁴ EJS 6, 31. 3. 2006.

¹⁵ <http://www.ejn-crimjust.eu.int>.

¹⁶ Príloha II k výročnej správe Eurojustu pre rok 2004.

2.1.2. *Ťažkosti s transpozíciou ústavného pôvodu v niektorých členských štátoch, ktoré sú v súčasnosti už prekonané.*

Kolízie právnych predpisov dočasne zabránili plnému uplatňovaniu rámcového rozhodnutia v Únii v rokoch 2005 a 2006. Vnútroštátne implementačné ustanovenia v niektorých členských štátoch (PL, DE, CY) boli totiž počas roka 2005 úplne alebo sčasti hodnotené ako protiústavné. Komisia s radosťou konštatuje prekonanie týchto problémov, ktoré v súčasnosti už nie sú prekážkou uplatňovania európskeho zatykača.

V prvom prípade (PL) bolo hodnotené ako protiústavné iba jedno zákonné ustanovenie, ktorým sa povoľuje odovzdávanie štátnych príslušníkov (článok 55 §1). Toto ustanovenie sa však naďalej uplatňovalo do 6. 11. 2006, teda do termínu, ktorý stanovil Ústavný súd, aby vláde poskytol čas na zosúladenie ústavy s európskymi záväzkami.¹⁷ Počas tohto obdobia PL teda naďalej odovzdávalo svojich štátnych príslušníkov. Poľský trestný zákonník bol zmenený a doplnený po revízii ústavy, ku ktorej došlo 7. novembra 2006. Hoci tieto zmeny a doplnenia nadobudli účinnosť až 26. decembra 2006¹⁸, nový článok 55 ústavy sa priamo premietol do poľského práva počínajúc 7. novembrom 2006, a to v súlade s rozhodnutím vyneseným ústavným súdom.

V druhom prípade (DE) ústavný súd naopak považoval za nutné zrušiť celý zákon prijatý na účely vykonávania európskeho zatykača, pretože niektoré ustanovenia boli v rozpore so základným zákonom. Preto v období od 18. 7. 2005 do 2. 8. 2006, kedy v Nemecku vstúpil do platnosti nový transpozičný zákon, DE prestalo odovzdávať alebo dokonca vydávať svojich štátnych príslušníkov. S odovzdaním požadovaných osôb súhlasilo iba v rámci režimu vydávania. Na druhej strane naďalej vydávalo európske zatykače určené ostatným členským štátom.¹⁹

Táto situácia otvorila obdobie právnej neistoty. V tomto období odmietli dva členské štáty (ES a HU), odvolávajúc sa na zásadu reciprocity, uznať európske zatykače naďalej vydávané Nemeckom. ES a HU sa totiž nazdávali, že DE, ktoré už neuplatňovalo zásadu vzájomnej dôvery, nesmie na oplátku žiadať, aby ostatné členské štáty súhlasili s jeho žiadosťami o odovzdanie osôb, ktoré nie sú jeho štátnymi príslušníkmi. Túto situáciu ukončilo 2. 8. 2006 nadobudnutie platnosti nového transpozičného zákona prijatéhoho 20. júla 2006.

V treťom prípade (CY) najvyšší súd potvrdil, že odovzdanie Cyperčanov bolo neústavné, čím vládu donútil rovnako ako v PL, aby vykonala revíziu ústavy, ktorá vstúpila do platnosti 28. júla 2006²⁰. Nový, takto zmenený a doplnený článok 11, však zavádza časové obmedzenie, pokiaľ ide o možnosť odovzdania svojich štátnych príslušníkov, pretože je možné iba v prípade trestných činov spáchaných po dátume vstupu CY do Únie, t. j. po 1. máji 2004. Ústava revidovaná týmto spôsobom okrem

¹⁷ Rozhodnutie ústavného súdu (PL) P 1/05 z 27. 4. 2005, uverejneného v zbierke rozhodnutí ústavného súdu (Orzecznictwie Trybunalu Konstytucyjnego. Zbiór urzendorwy) 2005 ser. A č. 4, položka 42.

¹⁸ Články 607p, 607t, 607w Poľského trestného zákonníka.

¹⁹ Rozhodnutie ústavného súdu (DE) z 18. 7. 2005, BvR 2236/04, ktoré je dostupné aj v 58 NJW (Neue Juristische Wochenschrift) 2289 (2005).

²⁰ Rozhodnutie Najvyššieho súdu (CY) zo 7. 11. 2005, Ap. č. 294/2005 (dostupné je aj zhmutie v angličtine: dokument Rady č. 14285/05 z 11. 11. 2005).

iného umožňuje vydanie občanov Cypru za trestné činy, ktoré boli spáchané po dátume revízie, na základe medzinárodných dohôd ratifikovaných CY.

Je vhodné poznamenať, že okrem toho nadradené súdne orgány vo viacerých ďalších členských štátoch naopak potvrdili vnútroštátne ustanovenia, ktorými sa povoľuje odovzdávanie štátnych príslušníkov (CZ²¹, EL, PT atď.) Ústavný súd CZ prijal kladné stanovisko k správnej transpozícii rámcového rozhodnutia. Vo svojom rozhodnutí z 3. mája 2006 ústavný súd odmietol zrušiť transpozičný zákon o európskom zatykači poukazujúc na skutočnosť, že členské štáty Európskej únie majú povinnosť vzájomnej dôvery v ich justičné systémy, a to aj v trestnoprávných veciach, a že českí občania, ktorí prijali európske občianstvo, musia prevziať povinnosti, ktoré z neho vyplývajú, rovnako ako prijímajú práva spojené so štatútom občana Únie. Dočasné odovzdávanie českých občanov na účely súdenia alebo výkonu trestu nie je preto v rozpore s českou ústavou a nemôže sa vykladať ako prekážka správnej transpozície normy európskeho práva.

Táto skutočnosť všeobecne podčiarkuje celkovú dôležitosť dosiahnutia súdržnosti vnútroštátnych právnych poriadkov členských štátov na účely transpozície rámcových rozhodnutí. Je potrebné tiež zdôrazniť, že je treba venovať pozornosť na rozhodnutie Súdneho dvora vo veci predbežnej otázky položenej belgickým rozhodcovským súdom o základe článku 5 Zmluvy o EÚ.

V tomto prípade neziskové združenie *Advocaten voor de Wereld* podalo na belgický rozhodcovský súd sťažnosť namierenú proti zákonu z 19. decembra 2003²², ktorým sa v Belgicku transponuje rámcové rozhodnutie, pretože nie je zlučiteľné s článkami 10 a 11 belgickej ústavy. Ústavný súd odročil rozhodnutie a rozhodol sa zaslať Súdneho dvora dve predbežné otázky, z ktorých prvá sa týkala zlučiteľnosti rámcového rozhodnutia s článkom 34 ods. 2 písm. b) Zmluvy o EÚ, podľa ktorého sa rámcové rozhodnutia môžu vydávať iba na účely zblíženia zákonov a iných právnych predpisov členských štátov, a druhá sa týkala súladu zrušenia kontroly požiadavky dvojitej trestnosti s článkom 6 ods. 2 Zmluvy o EÚ, a osobitne so zásadou zákonnosti v trestnoprávných veciach a so zásadou nediskriminácie, ktoré sú zaručené týmto ustanovením.

Generálny advokát Colomer dospel vo svojich zisteniach k záveru, že rámcové rozhodnutie nie je v rozpore s článkom 34 ods. 2 písm. b) a článkom 2 ods. 2 a nie je porušením zásady zákonnosti v trestnoprávných veciach, ani zásady rovnosti a nediskriminácie. Súdny dvor vo svojom rozsudku²³ súhlasil s názorom generálneho advokáta a zamietol všetky prostriedky, ktorých sa dovoľávalo združenie *Advocaten voor de Wereld*.

Systém odovzdávania zavedený rámcovým rozhodnutím teda vykazuje veľmi pozitívnu bilanciu.

²¹ Rozhodnutie Ústavného súdu z 3. mája 2006, 434/2006 Zb.

²² *Moniteur belge* z 22. decembra 2003, druhé vydanie, s. 60075.

²³ Rozsudok Súdu z 3. mája 2007, C-303/05, ešte neuverejnený v zbierke.

2.2. Prevažne pozitívna bilancia transpozície

2.2.1. Nové implementačné opatrenia oznámené počínajúc rokom 2005

Nové vnútroštátne legislatívne opatrenia prijaté členskými štátmi predovšetkým umožnili presne stanoviť právny základ, ktorý na vnútroštátnej úrovni umožňuje:

- prevziať výkon trestu vo vzťahu k hľadanej osobe (článok 4 ods. 6/BE),²⁴
- predbežne zatknúť osobu, v súvislosti s ktorou vydal Interpol varovanie na základe žiadosti podanej členským štátom, ktorý ešte nie je súčasťou Schengenského informačného systému (článok 9 ods. 3/NL, SE, PL),²⁵
- umožniť odovzdanie v súvislosti s podozrením zo spáchania vedľajších trestných činov (v prípade trestných činov, z ktorých všetky nepatria do rozsahu pôsobnosti rámcového rozhodnutia) (HU).²⁶

Tieto opatrenia spĺňajú potrebu zistenú po vypracovaní prvej správy a potvrdenú v praxi. Mali by sa považovať za osvedčené postupy pre členských štátov, ktoré ich ešte neuplatňujú.

Okrem iného je treba poznamenať:

- CZ zmenilo a doplnilo transpozičný zákon s cieľom dosiahnutia plnej retroaktívnej účinnosti európskeho zatykača.²⁷ Táto zmena a doplnenie vstúpila do platnosti 1. júla 2006. Ako sa už uviedlo, na vlastných štátnych príslušníkov sa stále vzťahuje obmedzenie. V prípade trestných činov spáchaných českými občanmi pred 1. novembrom 2004 sa zatykač stále nemôže uplatňovať;
- DE prijalo nový transpozičný zákon 20. júla 2006, ktorý nadobudol platnosť 2. augusta 2006 a ktorý mu umožňuje súlad s uvedeným rozhodnutím ústavného súdu. V článku 80 nového nemeckého zákona, ktorý sa interpretuje v súlade s rozhodnutím ústavného súdu, sa však ustanovuje, že v „zmiešaných“ prípadoch, keď neexistuje jasný odkaz na ich vnútroštátny alebo cezhraničný charakter, by sa mala vykonávať kontrola dvojitej trestnosti a mala by sa zohľadniť rovnováha medzi účinnosťou stíhania a údajne spáchaným trestným činom, čo sa zdá byť v rozpore s rámcovým rozhodnutím.
- MT a prijala nový zákon, ktorým sa mení a dopĺňa transpozičný zákon MT o európskom zatykači, a ktorý nadobudol platnosť 19. septembra 2006.

Po predložení prvej správy Komisie vyjadrilo SI, rovnako ako CZ, svoj zámer zmeniť a doplniť právne predpisy v záujme dosiahnutia plnej účinnosti európskeho zatykača. Do 1. júna 2007 sa táto zmena a doplnenie ešte neuskutočnili.

²⁴ Bod 2.2.1 prvej správy.

²⁵ Bod 2.2.2 prvej správy.

²⁶ Článok 2 Európskeho dohovoru Rady Európy o vydávaní z 13. 12. 1957.

²⁷ Bod 2.1.1 prvej správy.

2.2.2. *Pripomienky a nové informácie poskytnuté po prvom hodnotení*

Väčšina členských štátov písomne reagovala na prvú správu Komisie. Ich pripomienky uverejnené Radou²⁸ viedli útvary Komisie k tomu, aby zrevidovali niektoré body dokumentu pripojeného k tejto správe. Viac ako polovicu týchto pripomienok tvoria informácie, ktoré členské štáty mali pôvodne doručiť Komisii podľa článku 34 rámcového rozhodnutia, štvrtina je odôvodnená faktickými chybami alebo chybami výkladu v prvej správe a zvyšok zahŕňa hodnotenia, ktoré Komisia nemôže prijať alebo ide len o pripomienky.

Aj keď všeobecné závery prvej revidovanej správy Komisie zostávajú rovnaké, bilancia transpozície sa javí vzhľadom na tieto pripomienky lepšia, hoci naďalej treba vyvíjať úsilie o dosiahnutie súladu s rámcovým rozhodnutím.

2.2.3. *Úsilie, v ktorom je potrebné pokračovať*

Vo všeobecnosti sa zlepšenie dosiahnutými členskými štátmi od roku 2005 v oblasti transpozície rámcového rozhodnutia javí ako uspokojivé, napriek tomu však naďalej pretrvávajú hlavné nedostatky, na ktoré Komisia upozornila vo svojej predchádzajúcej správe.

Je treba pripomenúť, že okrem dočasných problémov týkajúcich sa uplatňovania európskeho zatykača (CZ a PL v prípade vlastných štátnych príslušníkov, LU, SI) a odovzdávania svojich štátnych príslušníkov (CY), stále pretrvávajú nasledujúce nedostatky transpozície:

- Zmena požadovaných minimálnych trestných sadzieb (článok 2 / NL, AT, PL; článok 4-7b / UK).
- Opätovné zavedenie kontroly dvojitej trestnosti, pokiaľ ide o celý zoznam 32 kategórií trestných činov (článok 2 / IT) alebo pokiaľ ide iba o jednu kategóriu (BE, SI²⁹, UK – v prípade, že trestný čin bol sčasti spáchaný na území štátu, PL - systematicky v prípade jeho štátnych príslušníkov).
- Určenie výkonného orgánu, ktorý bude plniť povinnosti príslušných justičných orgánov celkovo (článok 6 / DK) alebo čiastočne (DE, EE, LV, LT).
- Rozhodovacie právomoci zverené ústredným orgánom, prekračujúce pomocnú úlohu, ktorú im rámcové rozhodnutie umožňuje udeliť (článok 7 / EE, IE, CY).
- Zmena dôvodov pre povinné odmietnutie výkonu (článok 3-1 / DK, IE); článok 3-2 / IE) alebo taktiež uvedenie dôvodov odmietnutia, ktoré prekračujú ustanovenia rámcového rozhodnutia (článok 1-3 / EL, IE, IT, CY, PL) alebo nie sú týmto rámcovým rozhodnutím ustanovené, ako napríklad dôvody založené na uplatňovaní zmlúv a dohôrov, ktoré neboli výslovne vylúčené rámcovým rozhodnutím (článok 3 / NL, UK). Novým zákonom MT, ktorým sa mení a dopĺňa zákon o transpozícii európskeho zatykača, sa však zrušili niektoré dôvody

²⁸ http://ue.eu.int/cms3_Applications/applications/PolJu/details.asp?lang=FR&cmsid=545&id=66.

²⁹ Návrh zákona naplánovaný SI na rok 2007.

odmietnutia, akými sú dôvody založené na nespravodlivých okolnostiach alebo okolnostiach útlaku podľa článku 16 ods. 2 vnútroštátneho zákona.

- Požiadavka na dodatočné podmienky (článok 5-1 / MT, UK; článok 5-3 / NL; IT) alebo zmenky alebo doklady neustanovené formulárom (článok 8-1 / CZ, IT, MT). V prípade CZ bola Komisia informovaná, že obežník ministerstva spravodlivosti z 19. mája 2006 stanovuje, že formulár používaný na vydávanie európskeho zatykača bude totožný s formulárom obsiahnutým v rámcovom rozhodnutí, pričom obežník je podľa českého práva legislatívnym nástrojom. Okrem toho sa žiadosť o doplňujúce informácie predkladá iba českým súdnym orgánom v prípade, že konajú ako vydávajúce orgány. V praxi niektoré krajiny (UK, IE) žiadajú o doplňujúce informácie takmer systematicky, alebo dokonca žiadajú opätovné vydanie zatykača, čo spôsobuje problémy niektorým krajinám, ktorým to ich právne predpisy neumožňujú a vyvoláva značné prierahy v konaniach.
- Pokiaľ ide o odovzdávanie štátnych príslušníkov, zavedenie časového obmedzenia (článok 4-6 / CZ a PL pre vlastných štátnych príslušníkov) alebo opätovné zavedenie kontroly dvojitej trestnosti (článok 5-3 / NL, PL), ako aj prevod výkonu trestu uloženého v inom členskom štáte (CZ, NL, PL).
- Procesné nepresnosti v rámci získavania súhlasu od hľadanej osoby (článok 13 / DK, článok 14 / DK).
- Rôznorodosť postupov v oblasti „odovzdania v súvislosti s podozrením zo spáchania vedľajších trestných činov“ (predpoklad, že európsky zatykač sa týka nielen trestného činu uvedeného v rámcovom rozhodnutí, ale aj iných trestných činov, ktoré nespádajú do rozsahu uplatnenia rámcového rozhodnutia) pre chýbajúce výslovné ustanovenie v rámcovom rozhodnutí (článok 16). Takéto odovzdanie je možné minimálne v 9 členských štátoch (DK, DE, EE, ES, FI, LV, LT, AT, SE). Vo Francúzsku o tom, či je takéto odovzdanie možné, rozhoduje sudca, pretože zákon túto možnosť neustanovuje.
- Chýbajúca maximálna lehota na vynesenie rozhodnutia vyššími súdmi (článok 17 / CZ, MT, PT, SK, UK), maximálna lehota presahujúca normu 60 dní (BE) alebo strop 90 dní v prípade zrušenia rozhodnutia (FR, IT).

3. ZÁVER

Táto správa potvrdzuje všeobecné závery za rok 2004. Napriek počiatocnému oneskoreniu, ktoré trvalo až 16 mesiacov (IT), a poruchám spôsobeným ústavnými ťažkosťami v najmenej dvoch členských štátoch (DE čiastočne v rokoch 2005 a 2006, CY), implementácia rámcového rozhodnutia prebehla úspešne. Európsky zatykač je funkčný vo všetkých členských štátoch vrátane BU a RO od 1. januára 2007. Jeho pozitívny vplyv sa každodenne potvrdzuje prostredníctvom ukazovateľov, akými sú súdna kontrola, účinnosť a rýchlosť so zreteľom na dodržiavanie základných práv.

Aj keď sa v roku 2005 objavili viditeľné zlepšenia v oblasti transpozície, tieto nápravy sú zatiaľ len okrajové. Zoznam členských štátov, ktoré musia vyvinúť úsilie, aby sa plne zosúladiť s rámcovým rozhodnutím (najmä CZ, DK, EE, IE, IT, CY, LU, MT, NL, PL, SI, UK), je ešte stále dlhý.

Toto hodnotenie nemá so zreteľom na svoj charakter vplyv na neskoršiu podrobnú analýzu uplatňovania v praxi. Komisia sa z tohto dôvodu takisto plne zúčastňuje vzájomného (porovnávajúceho) hodnotenia v súvislosti s uplatňovaním európskeho zatykača a v tejto správe, ako aj v pripojenej prílohe chcela zdôrazniť praktické aspekty implementácie rámcového rozhodnutia v 27 členských štátoch.